

aangevuld met een onderzoek naar het optreden van Van 't Sant in de periode dat een spiritueel begaafde dame, Greet Hofmans, de koninklijke familie frequenteerde.⁵ Aan het slot van deze publikatie stelden zij vast dat geen van de hoofdpersonen behoefte had om archiefmateriaal over deze tijd toegankelijk te maken.

- 6 'De enige die in het roerige jaar 1956 juist de gelegenheid te baat nam om wél enige aanvullingen op de geschiedenis van het Oranjehuis voor het nageslacht vast te leggen, was François van 't Sant. De directeur van het Rijksinstituut voor Oorlogsdocumentatie, dr. L. de Jong, had van de regering opdracht gekregen de officiële geschiedenis van het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog te schrijven. Om informatie uit de eerste hand te verkrijgen, had hij in de loop van 1956 een gesprek met Wilhelmina gehad, die het project zó belangrijk vond, dat ze hem alle medewerking gaf. In hetzelfde kader bracht De Jong in juni en oktober van dat jaar een bezoek aan de kleine witte villa opzij van Paleis Soestdijk, waar Van 't Sant toen woonde. Voor Van 't Sant was dit de kans om ervoor te zorgen dat hij, die bij zijn leven geen rehabilitatie meer kon verwachten, althans in de officiële geschiedschrijving de plaats zou krijgen waarop hij recht had. Hij stierf in 1966. Dertien jaar later pas was De Jong in zijn chronologie zover gevorderd dat er aanleiding was voor een hoofdstuk, getiteld "Van 't Sant". En De Jong schreef: "Geven wij de ons bekende gegevens naar beste weten weer, dan willen wij wel erkennen, dat zij geen antwoord bieden op alle vragen welke men zou kunnen stellen. [...] Met name geeft dit relaas antwoord op de vraag waarop een ieder stuit die zich in de geschiedenis van Nederland in de Tweede Wereldoorlog verdiept: hoe kwam het dat Van 't Sant, die al in '41 in verzetskringen in bezet gebied beschouwd werd als de grote verrader in Londen, in het bijzonder het vertrouwen genoot van koningin Wilhelmina?"

François van 't Sant had zijn doel bereikt.'

⁵ H. Arlman en G. Mulder, *Van de prins geen kwaad. Prins Hendrik & andere dossiers van Oranje* (Alphen aan den Rijn, 1982).